

จิตศรัทธา

สมศักดิ์ ชูศรีขาว

P19003

กระผม นายสมศักดิ์ ชูศรีขาว อายุ ๓๖ ปี อาชีพช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ ขอ
อนุญาตถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตที่ก้าวผิดไป เพราะความประมาทและความ
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ของกระผมเอง หากมันไม่ได้รับกระแสเมตตาธรรมจากพระเดช
พระคุณหลวงพ่ोजรัญ จิตตมูโหม แห่งวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรีแล้ว เส้นทางชีวิตของ
กระผม คงไม่ได้พบกับความสุขและความสำเร็จ อย่างเช่นทุกวันนี้แน่นอน หลังจาก
เข้ารับกรรมฐานกับพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญแล้ว กระผมจึงรู้ว่าตลอดระยะเวลา
ที่ผ่านมา กระผมเดินทางผิดพลาดมาก

ประมาณปี ๒๕๔๑ จนถึงวันที่ ๙ พ.ค. ๒๕๔๔ เป็นช่วงเวลาที่ชีวิตกระผมหันเห
ไปในทางที่ไม่ดี ปล่อยเวลาเสียไปเปล่า เกือบตั้งตัวเองกลับไม่ได้ เพราะในปี ๒๕๔๑
กระผมกินเหล้าเมาทุกวัน กระผมแต่งงานมีครอบครัวแล้ว อยู่กันมาจนถึงอายุ ๒๘-
๒๙ ปี ไม่เคยมีเรื่องเสื่อมเสียมมาถึงครอบครัวเลย ความที่ไม่ได้สวดมนต์ไหว้พระ ทำให้
การดำเนินชีวิตไม่ถูกต้อง แก้ปัญหาไม่เป็น เห็นผิดเป็นชอบ เวลามีปัญหาหน็ด ๆ หน้อย
ๆ ก็ไม่อดทน และแก้ปัญหาต่าง ๆ ก็ไม่ถูกต้อง กลางคืนก็ออกเที่ยวแทบทุกคืน เพราะ
เข้าใจผิดคิดว่าเป็นความสุขแก้ทุกข์ได้ ปล่อยให้ภรรยาอยู่กับลูกเล็กตามลำพัง

กระผมจะเข้าบ้านตอน ๖ โมงเช้า ตื่นมา ๕ โมงเย็น เวลาทำงานไม่ถูกใจ
หรือผิดพลาดนิด ๆ หน้อย ๆ กระผมก็จะดุด่าเขา ไม่เคยคำนึงถึงความรู้สึกใครทั้งสิ้น

แม้บางครั้งก็ไม่เห็นลูกค้าอยู่ในสายตา เขาขอลด ๕ บาท ๑๐ บาทถ้าไม่พอใจก็จะตัดบาทต่อ ๆ ต้องถูกอารมณ์ของตัวเองจึงยุติได้ ยิ่งเวลาเมาเหล้าจึงต้องแต่หาเรื่องกับคนอื่น เป็นอยู่อย่างนี้ตลอดเวลาของช่วงที่กินเหล้า

ช่วงปี ๒๕๔๓ ได้ขยายสาขาร้านซ่อมไปอยู่ที่ ถ.ประชาอุทิศ ราษฎร์บูรณะ เปิดร้านอยู่ ๑ ปี แต่ต้องปิดตัวลงเพราะการทำตัวแบบนี้ หากคิดเป็นเงินที่สูญเสียไปก็ประมาณ ๔-๕ แสนบาท ไม่คิดรวมเวลาที่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ นี่เฉพาะเงินสดที่จ่ายออกไป ไม่รู้จักคิดเสียดายค่าของเงิน อ้างว่าเดี๋ยวต้องหามาได้ใหม่ เป็นการขาดสติและประมาทกับชีวิตของตัวเองอย่างมาก

คงเป็นบุญวาสนาที่ติดตัวมาแต่กาลก่อน ทำให้ชีวิตผมได้เข้าไปอยู่ในญาณวิถีสองพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญ เพราะต้นปี ๒๕๔๔ มีแจ้เกศนี้ (จ) อยู่ บ.สหชัยกิจการพิมพ์ ได้นำหนังสือสวดมนต์ ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญ วัดอัมพวัน มาให้สวดมนต์ ครั้งแรกที่เปิดอ่านดูก็สะดุดกับคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อทันที

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกำลังพูดว่า “อาตมาก็ตั้งตำราขึ้นด้วยสติบอกว่า” ผมก็มาสะดุดใจว่า เอ...หลวงพ่อกำลังสอนแปลก สอนให้ใช้สติ น่าจะดี แล้วสติเป็นยังไง กระผมก็ไม่รู้จัก แต่อยากมีสติอย่างที่หลวงพ่อกำลังสอนไว้ กระผมก็ชวนภรรยาสวดมนต์ สวดมนต์เสร็จก็ทะเลาะกัน เกียะกัน กระผมว่าต้องเป็นอย่างนี้ ภรรยาว่าต้องเป็นอย่างนั้น ไม่ลงรอยกัน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ใจหนึ่งไม่อยากสวด แต่อีกใจหนึ่งก็อยากสวดต่อ เพราะคิดว่าคงดับความร้อนรุ่มของจิตใจตัวเองลงได้ และคงพบทางออกของปัญหาชีวิตได้ เพราะหลวงพ่อบอกไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า “สติบอกว่า” ก็เลยเป็นว่าสวดบ้างไม่สวดบ้าง ไม่ตั้งใจอย่างแท้จริงและเด็ดเดี่ยว แต่ก็ยังคงกินเหล้ากินเบียร์เหมือนเดิม พอเมาได้ที่ก็

จะนั่งคิดคนเดียวว่า ทำไมหนอชีวิตต้องวุ่นวายอย่างนี้ เกิดความเบื่อหน่ายชีวิต เบื่อ
หน่ายครอบครัวอย่างมาก อยากหาความสงบสุขอย่างแท้จริงในชีวิต แต่ไม่รู้ว่าจะ
หาทางออกยังไง

พอต้นเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ตกลงจะจัดงานวันเกิดของกระผมเอง ในวันที่ ๑๒
พ.ศ. กับทางร้านอาหาร โดยการตั้งงบประมาณไว้ที่ ๘,๐๐๐ – ๑๐,๐๐๐ บาท พอถึง
วันที่ ๙ พ.ศ. เกิดความคิดใหม่ คิดได้ทันที ต้องหนีไปให้ได้ ต้องไปหาหลวงพ่อก็ค้น
ให้พบ และอยู่ที่ศึกษาธรรมะกับท่านสักระยะหนึ่งแล้วค่อยกลับ เมื่อวางแผนแบบนี้แล้ว
ก็เก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าไว้พอสมควร มุ่งหน้าไปตามที่อยู่ในหนังสือ

ไปถึงวัด ๔ ทุ่มกว่าเห็นคนลงมาอาบน้ำ (อาคารลานข้าง) เลยขออนุญาตเขา
จอดรถ แล้วนอนในรถ นอนไม่หลับ รู้สึกว่ามีบางสิ่งบางอย่างรบกวน เลยลุกขึ้นพนม
มือตั้งใจอธิษฐานถึงหลวงพ่อบอกว่า **“หลวงพ่อกับ ลูกมาดี ลูกมาหาหลวง
พ่อกับ ลูกมาหาธรรมะเพื่อแก้ปัญหาชีวิตที่ลูกกำลังประสบอยู่
ขอให้ลูกได้พบธรรมะและหลวงพ่อกับด้วยเถิด สาธุ”** อธิษฐานเสร็จก็นอน
หลับอย่างสบาย ตอนเช้าก็เข้าไปสอบถามหลวงพี่รูปหนึ่ง ท่านก็บอกว่าให้ไป
ลงทะเบียนเข้าปฏิบัติธรรมตอน ๒ โมงเช้า เสร็จแล้วให้ไปรับประทานอาหารที่โรง
อาหาร ได้เวลา ก็ไปลงทะเบียน มีแม่ชีคนหนึ่งใจดีมากคอยให้คำแนะนำ ทราบชื่อ
ภายหลังว่าท่านชื่อแม่ชีสมคิด

เย็นวันที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นวันรับกรรมฐานและรับการฝึกสอนเป็นครั้งแรก
ดีใจและตื่นเต้นมาก ด้วยเพราะยังไม่รู้จัก สติคืออะไร จิตคืออะไร นั่นเอง แต่ชอบบท
อุทิศส่วนกุศลมาก มีบทอุทิศส่วนกุศลให้เปรตด้วย

ช่วงเวลาพักได้ยินคนเขาพูดกันว่า พรุ่งนี้หลวงพ่อกำลังจะมาเทศน์ รู้สึกดีใจมาก คิดว่าจะได้เห็นหลวงพ่อก็คร่าวันนี้แหละ พอวันที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ตั้งจิตอธิษฐานอีก **“หลวงพ่อกับ วันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดของลูก นับตั้งแต่นี้ไปลูก ขอตั้งใจทำแต่ความดี ขอเป็นลูกที่ดีของหลวงพ่อ เป็นคนดีของ ทุก ๆ คน”** หลวงพ่อให้กรรมฐานตอนหนึ่งว่า **“ท่านที่เกิดวันนี้ดีมากแล้ว วันเกิดของเราอย่าไปกินเหล้า เป็นวันที่แม่เราทรมานมาก กว่า จะคลอดได้ กว่าเราจะรอดเป็นคน แม่บางคนต้องเอาชีวิตมาทิ้ง เพราะคลอดเราแท้ ๆ เราต้องสวดมนต์ไหว้พระปฏิบัติกรรมฐาน แล้วอุทิศบุญกุศลให้แม่จึงจะถูก คนที่กินเหล้าในวันเกิดจะอายุ สั้นหรือมักได้รับอุบัติเหตุเสมอ”** เป็นคำสอนที่ประทับใจผมมาก เพราะผม มาปฏิบัติธรรมตรงกับวันเกิดของผมพอดี เหมือนกับท่านรับรู้คำอธิษฐานของผม แล้ว หลวงพ่อก็ตเทศน์เรื่องอื่นต่อไป

กระผมก็อยู่ปฏิบัติต่ออีกหลายวัน และก็เข้าไปปฏิบัติอีก ๔ ครั้ง ในเวลาต่อมา พาช่างที่ร้าน พาพ่อ-แม่-ลูกค้า ญาติ ๆ อีกทั้งคนที่รู้จักและไม่รู้จักไปปฏิบัติกรรมฐาน บ้าง หรือวันอาทิตย์ไปกราบหลวงพ่อบ้าง พิมพ์หนังสือสวดมนต์แจกลูกค้าหรือญาติ ๆ ในงานศพบ้าง ผลจากการเข้ารับกรรมฐานของคนอื่นที่ผมพาไป พบว่า ๗๐% เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนตัวของกระผมเริ่มรู้สิ่งต่าง ๆ มากขึ้น รู้จักจิตคือ อะไร เกิดขึ้นที่ไหน รู้จักการกำหนดจิตเมื่อมีเวทนาเกิดขึ้นบ้าง แม้ยังไม่ถึงขั้นละเอียด มาก แต่ก็ยังดี ได้รู้จักการปฏิบัติตามแนวทางสติปัญญาฐาน ๔ อันเป็นทางสายเอกที่องค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านได้ทรงวางไว้ให้เราปฏิบัติตาม อันเป็นเส้นทางสู่ ความหลุดพ้นแห่งความทุกข์ทั้งปวง

ความคิดดี ๆ ผุดขึ้นมามากมาย นี่แหละตัวปัญญา ดังพระเดชพระคุณหลวง
พ่อสอนไว้ว่า ปัญญา นั้นเกิดขึ้นได้ ๓ ทางคือ

ปัญญาเกิดจากการฟังอย่างตั้งใจ (สุตมยปัญญา)

ปัญญาเกิดจากการตั้งใจคิดอย่างสงบ (จินตามยปัญญา)

ปัญญาเกิดจากการภาวนาให้ผุดขึ้นมาเอง (ภาวนามยปัญญา)

ปัญญาที่ ๓ นี่แหละที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อเรียกว่า มหาปัญญา คือปัญญา
ที่ยิ่งใหญ่มาก ใช้แก้ปัญหาได้ทั้งปวงและแนวทางในการดำเนินชีวิตของปุถุชน อย่าง
ท่าน ๆ เรา ๆ โอกาสจะหลุดพ้นจากกองทุกข์มีน้อยมาก เพราะต้องอยู่กับครอบครัว
สภาพแวดล้อมต่าง ๆ แต่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ ก็มีวิธีให้เราปฏิบัติ และเห็น
ผลลัพธ์ในทันตาเห็น

หนึ่ง การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวทางสติปัฏฐาน ๔ กับการสวดมนต์
บทนี้ มีอานิสงส์มากมาย เท่าที่กระผมประสบมาด้วยตนเองในระยะเวลา ๓-๔ ปี คือ

๑. ทำให้กระผมรู้จักและเข้าใจคำว่า สติ ปัญญา อย่างถ่องแท้ละเอียดมากขึ้น
ทั้ง ๆ ที่คำนี้ใคร ๆ ก็ใช้พูดกันสอนกันทั่วบ้านทั่วเมือง แต่ที่เข้าใจและนำเอาสติออกมา
ใช้มีน้อยมาก สติคือเพื่อนแท้ เพื่อนแท้ ๆ และมีเพียงคนเดียวเท่านั้น อยู่คู่กับจิตเรามา
นานแสนนาน เขาคอยบอกคอยสอนให้ชีวิตเราเดินทางไปในทางที่ดีตลอดเวลา แต่เรา
ไม่เคยสนใจเขาเอง กลับเอาสติไปทิ้ง ไปสนใจสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (ผีเข้า เจ้าทรง) ทั้ง ๆ ที่
สุดท้ายก็ช่วยเราไม่ได้ มีเพียงสติเท่านั้นที่จะช่วยแก้ปัญหาให้เราได้ และได้อย่าง
ถูกต้องด้วย

๒. คุณพ่อของกระผมอายุราว ๆ ๗๐ ปี จากเป็นคนชอบกินเหล้า เล่นการพนัน
จนไก่ มุทะลุคุณใจร้อน ไม่ยอมใครง่าย ๆ หลังจากที่ผมพาไปเข้ารับกรรมฐานปฏิบัติ

ธรรมประมาณ ๕ ครั้ง ทำให้คุณพ่อเกิดศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา ต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อ จนถึงขั้นสละทุกอย่าง ขอบวชในพระพุทธศาสนาจนถึงทุกวันนี้ ที่วัดป่าบ้านตาเตน ต.แก้งใหญ่ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้มีหลาย ๆ คนเคยพูดว่า “ไม่มีใครทำให้คุณพ่อผมเปลี่ยนไปในทางที่ดีได้”

๓. คุณแม่ของแฟนกระผม (แม่หู่ ชนะโยธา) อายุ ๗๐ ปี ท่านได้หาบปุ๋ยไปใส่ผักทำให้เส้นที่ขาพลิก ขยับไม่ได้ เวลาขยับจะปวดมาก ปวดถึงสะโพก จะไปไหนมาไหนต้องคลานเอง ผมพาท่านไปหาหมอหลายที่ก็ไม่ดีขึ้น มีคุณหมอเอกชนแห่งหนึ่งบอกกับท่านว่า “ถ้าไม่ผ่าตัดตายภายใน ๓ เดือนแน่นอน” คุณแม่บอกว่าคุณหมอปวดอย่างนี้จริง ๆ กลับมาท่านก็เหงา นอนชมไม่อยากพูดคุยกับใคร แม้กระทั่งลูกหลาน ขาที่เจ็บก็ลีบลงเรื่อย ๆ ส่วนหมอมทาง ร.พ.ศรีนครินทร์ ท่านก็บอกคล้ายกันว่าต้องผ่าตัดอย่างเดียวถึงจะดีขึ้นได้ แต่ไม่รับรองผลว่าจะหายเป็นปกติ ๑๐๐% แล้วก็ฉีดยาและให้ยามาทานเท่านั้น กระผมเห็นสภาพท่านเป็นอย่างนั้น นึกสงสารท่านมาก ผมก็ได้แต่บอกแม่ว่า **“แม่พยายามสวดมนต์เยอะ ๆ นะ ไม่มีใครช่วยแม่ได้จริง ๆ มีแต่แม่ต้องช่วยตัวเองเท่านั้น การสวดมนต์และการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเป็นการรักษาโรคกรรม และเราต้องรักษาด้วยตัวเอง ผู้อื่นรักษาได้ไม่ดีเท่าตัวเราหรอก”** ตอนนั้นแม่เดินจงกรมไม่ได้ ผมก็บอกให้ตั้งสมาธิสวดมนต์อย่างเดียว เสร็จแล้วแม่เมตตาอุทิศส่วนกุศลออกไป ผมก็จะปฏิบัติช่วยแม่ด้วย (ตอนนั้นแม่เคยมาเข้ารับกรรมฐานบ้างแล้ว) แล้วแม่ก็คลานไปที่โต๊ะหมู่ อยู่ชั้นบนซึ่งเป็นบ้านไม้ ๒ ชั้น สวดมนต์ก่อนนอนอย่างนี้ตลอด ผ่านไป ๒-๓ เดือน อาการเริ่มดีขึ้น อาการปวดมาก ๆ เริ่มหายไป พลิกขาได้ เริ่มใช้ไม้เท้าแล้วลุกขึ้นได้ หัดเดินได้ ก็ไปหาหมอที่ ร.พ. ศรีนครินทร์อีก หมอ

ก็บอกอาการดีขึ้นมากเลยนะ และไปให้หมอตตรวจอีก ๒-๓ ครั้ง คุณหมอบอก ยายไม่ต้องมาอีกก็ได้ อาการดีเป็นปกติแล้ว ทุกวันนี้ขาก็หายลีบ เหมือนเดิมปกติ อาการปวดนั้นหายหมด

๔. **ภูมิ** ลูกชายกระผมเรียนอยู่ชั้น ป.๖ โรงเรียนวัดบุคคโล และน้อง**เหนง** หลานเรียนอยู่ชั้น ป.๕ จ.ขอนแก่น เด็กทั้งสองคนสวดมนต์ประจำ ผลการเรียนดีขึ้น บอกอะไร สอนอะไร ก็เข้าใจง่าย เป็นเด็กไม่ดื้อ (ตรงตามหลวงพ่อสอนเลย) ส่วน **ปี** น้องสาวคนเล็ก เรียนอยู่อนุบาล ๓ เป็นเด็กฉลาด เรียนรู้เร็ว ชอบสวดมนต์ไหว้พระ เวลาจะไปโรงเรียนและกลับจากโรงเรียนเขาต้องไหว้ บางทีกราบพ่อแม่และรูปหลวงพ่อก่อนเสมอ ตอนเช้าเขาต้องใส่บาตรก่อนเข้าไปในโรงเรียน

เท่าที่กระผมได้เล่าให้ท่านฟังมานี้ เป็นเพียงบางส่วนที่เกิดขึ้นมาด้วยอานิสงส์ของการสวดมนต์ไหว้พระ การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานเท่านั้น ที่เราปฏิบัติแล้วส่งผลถึงญาติพี่น้องได้ แม้เป็นเพียง ๓ ปีแรกของการปฏิบัติ ก็ยังดีกว่า ๓๓ ปีที่ผ่านมาแล้ว โดยที่ผมไม่เคยรู้จักอะไรมาก่อนเลย แม้กระทั่งสติและปัญญา (จริงอย่างที่หลวงพ่อสอนว่า คนไม่รู้อะไรมาก่อนเลยปฏิบัติได้ผลเร็ว) นับจากนี้ไป กระผมขอตั้งจิตอธิษฐาน จะเดินบนเส้นทางสายเอกนี้ นั่นคือสติปัญญา ๔ ไปจนกว่าจะสุดสิ้นทางเดิน จะก๊อปก็ชาติก็ตาม และขอมีครูบาอาจารย์เพียงองค์เดียวเท่านั้นคือ พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ วิจิตรมูมิ ตลอดไป...